

kalvinnare och båtar, då var annan rad har gjorts ljusgrå. Dessutom blir tabellerna hopplösa att kopiera, men det är ju antagligen meningen, för att stimulera bokförsäljningen.

I förordet ber redaktionen om hjälp att korrigera eventuella fel i innehållet. Här kommer några tips på detaljer att trimma. Sexan är faktiskt inte den båt-klass som efter starbåten varit längst med i de olympiska spelen. Finnjollen som kom med 1952 har med sina 14 OS-regattor klart

Barck, Pekka och Street, Tim:
The Six Metre - 100 years of racing
Oy Litorale Ab, Helsingfors, 2007
Tryckt hos Gummerus Design Andreas Johanson och Juha Lökström

distanserat sexan. Men skriv kölbåt, så stämmer påståendet. Att kalla Pelle Petterson för "architect" är inte helt korrekt, han är industridesigner till professionen. Visst kan man anspela på det brittiska uttrycket "naval architect", men medlem i AMRINA tror jag inte att den gode Pelle är. I vår serie petitesser noteras ytterligare att Louis Noverraz båt heter Ylliam, inte Yilliam, och att Australias holländska kölforskare hette van OOSSANEN,

inte van OOSSANAN. Men det är ju småsaker.

Som helhet är "The Six-Metre" ett förtjänstfullt bidrag till den marina litteraturen. Den platsar fint in bredvid Ian Dears bok "Enterprise to Endeavour" om J-båtarna, Luigi Langs och Dyer Jones "The 12 Metre Class" samt John Lammerts van Beurens "The Great Eights". Vi kan alla känna oss stolta över att en finländsk produktion tar plats på den nautiska parnassen. Pekka Barck och hans inhemska medhjälpare Henrik Andersin, Peter Granström, Eero Lehtinen, Tapio Lehtinen, Erik Lähteenmäki och Jorma Vehkakoski skall ha all heder av sitt digra verk.

HENRY ERICSSON